Dosarul nr.21r-703/25
1-24138978-02-21r-03072025

D E C I Z I E

16 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Chiroșca Igor
Proca Mihail

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatului, în interesele condamnatului, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-3080/2024 din 03 iunie 2025.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea încheierii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. La 04.12.2024, avocatul Zamfir Pavel, în interesele condamnatului Godoroja Dumitru ***** a înaintat în instanța de judecată o cerere prin care a solicitat înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă, cu o sancțiune mai blândă în temeiul art.92 Codul penal, în privința condamnatului, invocând faptul că, condamnatul a fost condamnat în baza art.171 alin.(3), lit. b), art.85 Codul penal, la 20 ani închisoare, cu ispășire în penitenciar de tip închis. Începutul executării pedepsei 04.11.2011, sfârșitul 03.11.2031. Prin încheierea judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, lui Godoroja Dumitru ***** i-a fost redusă pedeapsa cu 299 zile, pentru condițiile de detenție care conform CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenție pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Indică avocatul că, condamnatul ispășește pedeapsa pentru infracțiuni deosebit de grave, la moment are mai mult de 2/3 din termen executat. Nu are sancțiuni active, se caracterizează pozitiv, prejudiciul material cauzat în rezultatul faptei nu a fost recuperat, deoarece părțile vătămate nu au inițiat procedura de executare. A absolvit cursurile profesionale și resocializare. Condamnatul a conștientizat caracterul și consecințele faptei, se căiește sincer de cele comise Consideră apărătorul că, condamnatul Godoroja Dumitru ***** întrunește condițiile art. 92 Codul penal, pledând pentru înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă, cu o pedeapsa mai blândă, sub formă

de muncă neremunerată în folosul comunității. Ulterior, la data de 06.12.2024, condamnatul Godoroja Dumitru ***** a înaintat în instanța de judecată o cerere prin care a solicitat înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă, cu o sancțiune mai blândă în temeiul art. 92 Cod penal, invocând faptul că, nu este de acord cu decizia comisiei penitenciare din 28.11.2024 prin care i s-a refuzat în cererea privind înaintarea materialelor în instanța de judecată cu privire la aplicarea prevederilor art.92 Codul penal.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-3080/2024 din 03 iunie 2025, a fost respinsă cererea avocatului Zamfir Pavel în interesele condamnatului Godoroja Dumitru ***** și cererea condamnatului Godoroja Dumitru ***** privind înlocuirea părții din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, în temeiul art.92 Codul penal, în privința lui Godoroja Dumitru.

3. Încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către avocatul Zamfir Pavel în interesele condamnatului Godoroja Dumitru prin care solicită casarea încheierii judecătorului de instrucție a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 03 iunie 2025, emisă pe cauza Godoroja Dumitru, admiterea cererii înaintate și dispunerea aplicării, față de ultimul a prevederilor art.92 Codul penal și art.265 Codul de executare.

4. În motivarea cereri de recurs s-a invocat că încheierea nominalizată este vagă, nu reflectă situația de fapt și circumstanțele speței, poartă un caracter tendențios, este absolut neîntemeiată, prin urmare urmează a fi casată, cu darea unei noi soluții de admitere a cererii și aplicării, față de Godoroja Dumitru a prevederilor art.92 Codul penal. Astfel, autorul recursului notează că practic mai mult de ¾ din textul Încheierii, este consacrat descrierii hotărârilor judecătorești, în baza cărora a fost condamnat Godoroja D., urmat de referință la prevederile art. 92 și la recomandări abstracte ale CSJ, care nu sunt analizate în raport cu circumstanțele speței. Argumentul invocat de instanță (bazat pe Procesul-verbal al Comisiei Penitenciarului), precum că Godoroja D. se caracterizează negativ contravine materialelor dosarului personal al deținutului. Astfel, din înscrisurile prezentate de instanță de către reprezentantul P-15, rezultă, că deținutul, deși este apreciat cu calificativul ”negativ”, are circa 20 de sancțiuni, aplicate pe perioada de aproximativ 15 ani de detenții, fapt care duce la ideea aplicării unei sancțiuni o dată în an, ultimele din care sunt stinse. În opoziție cu afirmațiile instanței privind caracteristica negativă a condamnatului, din Formularul de stabilire a factorilor criminogeni, rezultă, ”lipsa autocriticii”, ”victimizare”, ”dificultăți de gestionare a emoțiilor”, ”toleranță scăzută de fustrare”, adică factori, care nicidecum nu demonstrează comportamentul lui negativ, dar numai atitudinea psihologică (reacțiile) a ultimului față de condițiile de detenție și mediul în care se află. Totodată, administrația enunță și multipli factori protectivi, printre care: ”implicarea în realizarea planului individual de resocializare”, obținerea studiilor profesionale în penitenciar”, participarea activă în viața penitenciarului”, coeziune și

căldură familiară”, abilități de formare prin muncă – ore neremunerate în total 174”, ”dispune de loc permanent de trai”. Mai mult, însăși administrația P-15, în Raportul său de evaluarea prezentat (la care instanța nu face absolut nici o referință), invocă, că deținutul a realizat, în perioada 2018-2023 6 programe, apreciate cu calificativul ”satisfăcător”. Oare aceste activități nu pot fi apreciate ca un comportament pozitiv ? Astfel, acești factori protectivi prevalează asupra celor criminogeni. Or, acești factori importanți, la rând cu faptul, că deținutul a ispășit ¾ din termenul de pedeapsă și cu educarea a 2 copii minori, născuți în această perioadă, combat cu desăvârșire poziția instanței, conform căreia : ” înlocuirea părții neexecutare din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă se aplică doar cu condiția că instanța de judecată va considera posibilă corectarea condamnatului fără executarea deplină a pedepsei, concluzii care urmează a fi trase în baza studierii depline şi obiective a datelor referitoare la persoana condamnatului, la comportamentul lui pe tot parcursul perioadei de executare a pedepsei cu închisoare, inclusiv dacă s-a aflat şi în alte penitenciare, la respectarea regimului de executare, participarea la muncile remunerate sau neremunerate de îngrijire sau amenajare a penitenciarului şi a teritoriului, de îmbunătățire a condițiilor de trai şi medico-sanitare de detenție, la relațiile cu alți condamnați, cu familia, la participarea la măsurile cultural-educative ”. Prin urmare, anume aceste circumstanțe, menționate de instanță, dar ignorate la luarea unei decizii obiective și legale, denotă faptul, că Godoroja D., este ferm pe calea corijării, că termenul de pedeapsă ispășit și-a atins scopul, iar înlocuirea părții neexecutate cu o altă pedeapsă, ar contribui la integrarea lui în societate (familie). Instanța nu s-a expus asupra celorlalte argumente, invocate în cererea privind aplicarea art. 92 Codul penal. În context, avocatul care a declanșat procedura recursului subliniază, că instanța de judecată urma să-și formeze concluzia cu privire la soluționarea cererii nu numai în baza Procesului-verbal al Comisiei P-15, dar și a altor înscrisuri și argumente invocate de partea apărării, și anume: a) aceasta a ispășit efectiv mai mult de 3/4 din termenul de pedeapsă stabilit; b) nu are sancțiuni active; c) constatarea 6 factori protectivi; d) lipsa prejudiciul material (a Titlurilor de executare); e) a absolvit cursurile profesionale și resocializare; f) condamnatul este căsătorit, are la întreținere 2 copii minor, mama condamnatului este de vârstă înaintată, suferea de maladii incurabile. Totodată, acesta are strânse legături cu familia, părinții. Conform art. 61 Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să

înjosească demnitatea persoanei condamnate. Astfel, avem ferma convingere, că în cazul condamnatul Godoroja Dumitru scopul pedepsei a fost atins. Această concluzie se desprinde și din circumstanțele constatate și personalitatea condamnatului și anume: nu are sancțiuni active, ceea ce denotă, că ultimul este pe cale fermă de corijare și corectare; prejudiciu material nerecuperat lipsește; a absolvit cursurile profesionale și resocializare. În context, partea recurentă menționează că, că Godoroja Dumitru a comis o fapta prejudiciabilă însă a conștientizat caracterul și consecințele faptei, se căiește sincer de cele comise și este conștient de faptul, că aplicarea prevederilor art.92 Codul penal impune și un șir de condiții a comportamentului, pe care și le asumă. În pofida celor invocate, consider, că la darea soluției de respingere a cererii, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 469 alin. (1), pct. 2) și 471 alin. (1) și (8) Codul de procedură penală, astfel, încât se constată erori judiciare ce se exprimă prin modul și gradul de cercetare, percepție și analiză a materialului cauzei raportat la conținutul normativ pe care se bazează demersul, adică există o discordanță între cercetarea materialului cauzei, pe de o parte și interpretarea judiciară și aplicarea prevederilor articolului 92 Codul penal, pe de altă parte. În atare situație, consideră, că instanța a deviat de la prevederile art. 20 a Constituției Republicii Moldova, conform căruia, orice persoană are dreptul la satisfacție efectiva din partea instanțelor judecătorești atunci când drepturile, libertățile și interesele acesteia au fost violate. Raportând materialele cauzei la prevederile legale enunțate mai sus, atenționăm, că, ultimele nu au fost respectate întocmai de către instanță ceea ce a dus la emiterea unei încheieri eronate. Or, neexpunerea asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile. Conform practicii CEDO, în cauza Fomin c. Moldovei, Cererea nr. 36755/06, Curtea a statuat că: „Rolul unei Decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o Decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum și posibilitatea ca Decizia să fie revizuită de către o Instanță de Recurs". Doar prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației Justiției *(c.f. Hirvisaariv. Finland, nr. 49684/99, parag. 30, 27.09.2001).* 44. Mai mult, motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție şi oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care instanța o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, concisă şi fermă, într-un cuvânt să aibă putere de convingere. La fel de exactă trebuie să fie motivarea şi în ce privește cererile pe care le-a respins. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei. Mai mult, avocatul care a formulat prezentul recurs consideră că, argumentele invocate de apărător în proces sunt importante pentru rezultatul procesului şi necesită un răspuns concret în hotărâre. Pe când abținerea instanței ierarhic inferioare de furnizarea unui

răspuns explicit la un şir de argumente invocate, constituie o încălcare a art. 6 alin. (1) CEDO, deoarece participanților nu le-a fost acordată posibilitatea de a şti dacă aceste argumente au fost neglijate sau respinse, şi în ultimul caz, cauzele acestei respingeri. Din cele expuse mai sus, se constată, că concluziile neclare, incomplete, incerte expuse de instanțele ierarhic inferioară, fără a se arăta o apreciere a argumentelor invocate de reclamant constituie o nemotivare a hotărârii, iar nemotivarea hotărârii, prin prisma practicii CEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei. Totodată, instanța de recurs are la dispoziția între probatoriu, care urmează a fi analizat și apreciat just, fără a dispune reexaminarea speței în instanța de fond. Astfel, instanța, pe 5 file ale Încheierii, nu putea să aprecieze obiectiv și multiaspectual circumstanțele enunțate supra, motiv pentru care această eroare urmează a fi reparată de instanța de recurs, or, în ipoteza neexpunerii asupra tuturor argumentelor invocate și fără aprecierea justă a tuturor înscrisurilor în ansamblu urmează a fi dispusă reexpedierea cauzei la rejudecare.

5. Conform art.447 alin. (1)-(2) din Codul de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. Astfel, examinarea cauzei a avut loc în lipsa părților.

6. Colegiul penal, audiind participanții la proces, examinând materialele dosarului, consideră recursul nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente:

7. Conform art.448 Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs. Conform art.449 alin.(1) pct.(1) lit.a) Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

8. Potrivit art.266 alin.(1) şi alin.(3) din Codul de executare, *(1) în cazul în care condamnatul întrunește condițiile prevăzute în art. 91 şi 92 din Codul penal, administrația locului de deținere sau comandamentul militar, după caz, adoptă, în termen de o lună, o hotărâre privind propunerea pentru liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen sau pentru înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă sau privind refuzul în acest sens. (3) În cazul în care administrația locului de deținere sau comandamentul militar, după caz, refuză să propună liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen sau înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă, condamnatul poate înainta un demers pentru liberare sau înlocuire nemijlocit în instanţa de judecată*

9. Conform art.267 din Codul de executare, *(1) la demersul pentru liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen sau pentru înlocuirea părţii neexecutate din*

pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă se anexează dosarul personal al condamnatului, dovezile motivelor de fapt invocate şi, după caz, calculul zilelor conform compensării privilegiate a zilelor de muncă. Demersul se judecă în condiţiile Codului de procedură penală. (2) În cazul în care instanţa de judecată respinge demersul pentru liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen sau pentru înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă, depunerea repetată a demersului poate avea loc după înlăturarea motivelor de fapt şi/sau de drept invocate de instanţă la respingerea demersului, dar nu mai devreme de 6 luni de la data rămînerii definitive a hotărîrii. În cazul refuzului liberării condiţionate a condamnatului la detenţiune pe viaţă, adresarea repetată a demersului poate avea loc nu mai devreme decît peste 3 ani de la data adoptării hotărîrii de refuz a instanţei.

10. În conformitate cu prevederile art.469 alin.(1) pct. 2) Codul de procedură penală, la executarea pedepsei, instanţa de judecată soluţionează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărîri, şi anume: înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă (art.92 din Codul penal).

11. Conform art.92 alin.(1) Codul penal, *în privinţa persoanelor care execută pedeapsa cu închisoare pentru săvârşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave şi grave, instanţa de judecată, ţinând cont de comportarea lor în timpul executării pedepsei, poate pronunţa o încheiere cu privire la înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă. Totodată, persoana poate fi liberată, în întregime sau parţial, de pedeapsa complementară.*

12. Din materialele cauzei penale se atestă că, prin sentința Judecătoriei Strășeni din 27.03.2012, Godoroja Dumitru ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(3), lit. b) Codul penal și cu aplicarea prevederilor art.85 alin.(1) Codul penal, i s-a aplicat o pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 20 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Termenul ispășirii pedepsei s-a calculat începând cu 27.03.2012, cu includerea în termenul de ispășire a pedepsei perioada aflării lui Godoroja Dumitru ***** sub strajă, de la 04.11.2011 până la 27.03.2012. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.03.2013, a fost menținută fără modificări sentința Judecătoriei Strășeni din 27.03.2012. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04.09.2013, a decisă inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Topală Igor împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 27.03.2012 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 07.03.2013, în privința inculpatului Godoroja Dumitru ***** ca fiind declarat peste termen. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 27.06.2012, procesul penal de învinuire a lui Godoroja Dumitru ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Codul penal, în baza art. 109 Codul penal, a fost încetat în temeiul împăcării pătimitului cu inculpatul.

13. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 13.08.2024, a fost admisă plângerea condamnatului Godoroja Dumitru împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale. S-a constatat faptul că, condamnatul Godoroja Dumitru, a fost deținut în perioada de timp din 07.11.2011 - 31.01.2020, în Penitenciarul nr. 13-Chișinău, Penitenciarul nr. 17- Rezina, Penitenciarul nr. 12-Bender și Penitenciarul nr. 8-Bender, numărul de zile fiind - 2983, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. S-a redus pedeapsa condamnatului Godoroja Dumitru, cu 299 zile, pentru perioada de 2983 zile în care condamnatul s-a aflat în detenție, cu calcularea a 1 zi de reducere pentru 10 zile de detenție.

14. Conform procesului-verbal de reținere din 04.11.2011, Godoroja Dumitru ***** a fost reținut la data de 04.11.2011, ora 15.00. Conform extrasului din procesul-verbal nr. 22, al Comisiei Penitenciarului nr. 15 Cricova din 28.11.2024, privind posibilitatea aplicării prevederilor art.92 Codul penal, față de condamnatul Godoroja Dumitru ***** Comisia a hotărât a refuza în cererea privind înaintarea materialelor în instanța de judecată cu privire la aplicarea prevederilor art.92 Codul penal, din motivul că pe parcursul executării pedepsei penale, condamnatul a avut un comportament negativ, ceea ce contravine prevederilor art.92 Codul penal. Mai mult ca atât, conform materialelor cauzei, instanța de judecată constată că, înlocuirea părții neexecutare din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă a condamnatului Godoroja Dumitru ***** este prematură, or, *pe parcursul executării pedepsei acesta nu a realizat integral dintre activitățile planificate pe parcursul executării pedepsei penale privative de libertate și a avut un comportament negativ. La fel condamnatul nu a fost stimulat niciodată pe parcursul executării pedepsei, dar a fost sancționat disciplinar de 21 ori.*

15. Colegiul penal va respinge alegațiile avocatului în interesele condamnatului precum că condamnatul se caracterizează pozitiv or reține că, condamnatul pe parcursul executării pedepsei a fost tras la răspundere disciplinară de multiple ori, nu îl caracterizează pe condamnat din punct de vedere pozitiv. Mai mult ca atât, la soluționarea chestiunii privind înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, instanţa de judecată ţine cont de comportarea deținutului în timpul executării pedepsei. Astfel, condamnatul Godoroja Dumitru este caracterizat de către membrii comisiei penitenciare, condamnatul Godoroja Dumitru ***** a fost caracterizat ca având un comportament negativ.

16. Printre factorii criminogeni în privința condamnatului Godoroja Dumitru ***** sau enumerat: tipul infracțiunii, comportamentul infracțional, lipsa autocriticii,

conștientizarea acțiunilor întreprinse/ilegale, toleranță scăzută la frustrare, victimizare, dificultăți de gestionare al emoțiilor, iar printre factorii protectivi s-au enumerat: se implică în realizarea planului individual de resocializare, a obținut studii profesionale în penitenciar, a participat la activități opționale/ocupaționale, coeziune și căldură familiară, dispune de loc permanent de trai, dispune de abilități formate în muncă.

17. În corespundere cu prevederile art.92 Codul penal, înlocuirea părții neexecutare din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă poate fi aplicată dacă instanța de judecată va considera posibilă corectarea condamnatului fără executarea deplină a pedepsei. O atare concluzie urmează a fi trasă în baza studierii depline şi obiective a datelor referitoare la persoana condamnatului, la comportamentul lui pe tot parcursul perioadei de executare a pedepsei cu închisoare, inclusiv dacă s-a aflat şi în alte penitenciare, la respectarea regimului de executare, participarea la muncile remunerate sau neremunerate de îngrijire sau amenajare a penitenciarului şi a teritoriului, de îmbunătățire a condițiilor de trai şi medico-sanitare de detenție, la relațiile cu alţi condamnați, cu familia, la participarea la măsurile cultural educative, la prezenţa sancțiunilor disciplinare valabile la momentul soluționării demersului.

18. În același context, Colegiul penal atestă că înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă este prematură or, la caz în momentul soluționării chestiunii privind date, condamnatul Godoroja Dumitru ***** nu a păşit pe calea corijării și reeducării sale, acesta fiind anterior condamnat, nu a tras concluziile de rigoare. Reieșind din cele expuse mai sus, se concluzionează că, Godoroja Dumitru nu a păşit pe calea corijării și nu a demonstrat un comportament și o ținută morală adecvată, impunîndu-se astfel de apreciat că, pentru moment, condamnatul nu a revenit la starea normală de comportare și nu a avansat spre remediere.

19. Prin urmare, nu poate fi admise solicitările părții recurente din considerent că Godoroja Dumitru a executat un termen prea mic în raport cu fapta comisă, ţinând cont de scopul pedepsei penale şi circumstanțele specifice al cazului, în care s-au săvârşit faptele prejudiciabile. Astfel, față de condamnatul Godoroja Dumitru nu poate fi aplicată înlocuirea părții neexecutare din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, în condițiile art. 92 Codul penal.

20. La soluționarea demersului privind înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, instanța de fond a luat în calcul inclusiv gradul prejudiciabil şi gravitatea infracțiunii săvârșite de Godoroja Dumitru, fiind astfel nişte situații care să conducă la aceea ca pedeapsa în prezenta căreia se află condamnatul să aibă drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât şi a altor persoane.

21. Totodată, necesită de elucidat că, aplicarea înlocuirii părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă este un drept şi o rezervă în atitudine a instanței şi nu ca o obligație, or, înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă se aplică doar cu condiția că instanța de judecată va considera posibilă corectarea condamnatului fără executarea deplină a pedepsei aplicate persoanei prin sentința de condamnare, concluzii care urmează a fi trase în baza studierii depline şi obiective a datelor referitoare la persoana condamnatului, la comportamentul lui pe tot parcursul perioadei de executare a pedepsei cu închisoare, inclusiv dacă s-a aflat şi în alte penitenciare, la respectarea regimului de executare şi altele.

22. În atare circumstanțe, instanța de recurs reține, că instanța de fond a pronunțat o încheiere întemeiată şi motivată, iar în situația în care instanța şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruis versus Spania).*

23. Prin urmare, în aceste circumstanțe se reține, că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.444 Codul de procedură penală pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, şi având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și respectiv, cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de condamnat şi a menține încheierea contestată fără modificări.

24. În conformitate cu art.448, art.449 Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul avocatului în interesele condamnatului declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-3080/2024 din 03 iunie 2025 și se menține această încheiere fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător Spoială Alexandru

judecător Chiroșca Igor

judecător Proca Mihail